

ณ กาลครั้งหนึ่ง
ที่ กองทัพภาคที่ ๓ พิษณุโลก ๑๑
มกราคม ๒๕๕๔

โดย

วันชัย ภู่งาม

ณ กาลครั้งหนึ่ง ที่ กองทัพภาคที่ ๓ พิษณุโลก ๑๑ มกราคม ๒๕๕๔

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๔ เป็นอีกวาระหนึ่ง ที่ควรค่าแก่การบันทึกและจดจำไว้ว่า ณ กาลครั้งหนึ่ง ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ได้เคยไปสนทนาธรรมกับคณะนายทหารผู้บังคับหน่วยที่ขึ้นตรงต่อกองทัพภาคที่ ๓ ทั้ง ๑๑ จังหวัดภาคเหนือ ณ ห้องประชุมกองทัพภาคที่ ๓ ค่ายนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

แม้ว่า จะเป็นการสนทนาธรรมในระยะเวลาสั้นๆ (๙.๐๐ น.- ๑๑.๓๐ น.) แต่เต็มไปด้วยสาระและความละเอียดลึกซึ้ง เป็นอีกครั้งหนึ่งของความประทับใจของข้าพเจ้า ที่มีโอกาสร่วมรับฟังการสนทนาธรรมของท่านอาจารย์ และคุณคำปันในวันนั้น ดีมากๆจริงๆ ครับ

ในความคิดของข้าพเจ้า การได้มีโอกาสฟังการสนทนาธรรมของท่านอาจารย์ในวันนั้น เป็นเสมือนของขวัญล้ำค่า ที่ท่านได้มอบให้เหล่าทหารหาญของชาติ เนื่องในโอกาสพิเศษ วันคล้ายวันเกิดครบ ๗ รอบปีนักษัตรของท่าน ซึ่งจะมีขึ้นในสองวันถัดมานั้นเอง เป็น ณ กาลครั้งหนึ่ง ของวงการทหารหาญของชาติที่ได้มีโอกาส มีบุญอันเคยกระทำไว้แต่ชาติปางก่อน ให้ได้รับฟัง ได้เข้าใจธรรมะ อันเป็นโอกาสที่หาได้ยากยิ่งนัก ข้าพเจ้าหวังว่า ทุกท่านจะได้มีโอกาสได้ฟังการสนทนาธรรมในวันนั้นอย่างครบถ้วนในวาระต่อไป

สำหรับวันนี้ ข้าพเจ้ากระทำได้เพียงบอกกล่าว และนำเสนอได้เพียงข้อความ
บางตอนเท่านั้น และเนื่องในโอกาสวันคล้ายวันเกิดของท่านที่เพิ่งผ่านไป ข้าพเจ้าใคร่
ขอถือโอกาสบูชาคุณท่านอาจารย์ ด้วยกระทู้อันเป็นวาระที่แสนวิเศษนี้ครับ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ

ขอเรียนเชิญ คุณคำปั่น อักษรวิลัย ได้กรุณาเรียนแนะนำ ประวัติท่านอาจารย์
สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ให้กับผู้เข้าร่วมรับฟังการบรรยายธรรมครั้งนี้ ต่อไปครับ

คุณคำปั่น : ขอนอบน้อมแด่พระรัตนตรัย กราบท่านอาจารย์สุจินต์ บริหาร-
วนเขตต์ และผู้เข้าร่วมศึกษาพระธรรมทุกๆ ท่านครับ วันนี้ก็เป็น
โอกาสดีอีกวันหนึ่ง ที่ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ได้มา
สนทนาธรรมะเพื่อให้ทุกท่านได้ฟัง เพื่อเป็นประโยชน์ในการ

สะสมความรู้ ความเข้าใจธรรมะซึ่งเป็นสิ่งที่มีจริงในชีวิตประจำวัน ในตอนแรกนี้ ก็จะขอแนะนำ ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ให้ทุกท่านได้รับทราบพอสังเขปดังนี้ครับ

ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ เกิดเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๖๙ ท่านเป็นบุตรของ หลวงบริหารวนเขตต์ (ฉัตร ชูเกียรติ) และนางบริหารวนเขตต์ (เจริญ ปุณณฺฐาน) ท่านอาจารย์สุจินต์ก็มีชีวิตที่ดำเนินไปตามฆราวาสวิสัย มีการศึกษาในระดับ ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา

และช่วงเวลาที่มั่งคั่งแล้วที่สำคัญที่สุดในชีวิตของท่านก็คือ มีโอกาสได้ศึกษาธรรมะ ได้ศึกษาพระอภิธรรม กับท่านอาจารย์แนบ มหานิรานนท์ คุณพระชาฎะบรรณกิจ และ คุณหญิงระเปียบ สุนทรลิขิต เมื่อท่านอาจารย์ได้เริ่มศึกษาพระธรรม มีความเข้าใจธรรมะมากยิ่งขึ้นแล้ว ก็มีเมตตาจิต ที่จะอนุเคราะห์ให้ผู้อื่นได้เข้าใจธรรมะ เข้าใจสิ่งที่มีจริงด้วย จึงมีการบรรยายธรรมะ สนทนาธรรมะ เริ่มที่ตำหนักสมเด็จพระญาณสังวรญาณวิปัสสนา

หลังจากนั้นก็ได้บรรยายที่ตึกสภากาการศึกษา มหามกุฏราชวิทยาลัย วัดบวรนิเวศวิหาร เมื่ออาศรัยศึกษาและเผยแผ่พระพุทธศาสนา ที่ซอยเจริญนคร ๗๘ ก่อสร้างสำเร็จแล้ว ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ก็มาสนทนาธรรมะ ที่มูลนิธิศึกษาและเผยแผ่พระพุทธศาสนา เป็นประจำทุกวันเสาร์และวันอาทิตย์ จนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้

ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ เป็นผู้มีเมตตาจิตที่จะอนุเคราะห์ให้เกื้อกูล ให้ผู้ศึกษาพระธรรมนั้น ได้เข้าใจธรรมะ ได้เข้าใจสิ่งที่มีจริงในชีวิตประจำวันตามความเป็นจริง จึงมีผู้ได้เห็นคุณเห็นประโยชน์ในการเผยแผ่พระธรรมของท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ มีการมอบรางวัล หลายรางวัลด้วยกัน อาทิ

- ได้รับโล่พระราชทานจาก สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในฐานะที่เป็นผู้ทำคุณประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนา
 - ได้รับปริญญาศาสนศาสตรมหาบัณฑิต และ ศาสตราจารย์ดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ จากมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 - ได้รับรางวัลสตรีดีเด่นในพระพุทธศาสนา เนื่องในวันสตรีสากลขององค์การสหประชาชาติ
 - ได้รับรางวัลและประกาศเกียรติคุณ จากคณะกรรมการศาสนาและศิลปวัฒนธรรม สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นประกาศเกียรติคุณ พุทธคุณูปการ ระดับกาญจนาเกียรติคุณ
- นี่เป็นส่วนหนึ่งที่มีผู้ที่เห็นความสำคัญในการเผยแพร่พระธรรมของท่านอาจารย์แล้วก็มีกรมอบรางวัลเหล่านี้ให้

เหนือสิ่งอื่นใดก็คือ การที่ท่านอาจารย์ได้อุทิศชีวิตทั้งชีวิต ตลอด ๕๐ กว่าปี ในการเผยแผ่พระธรรม ให้ผู้ฟังได้มีโอกาสศึกษา พระธรรมนั้น เป็นสิ่งที่มีค่าสำหรับชีวิตของท่าน และก็มี ประโยชน์สำหรับผู้ที่มีโอกาสได้ยินได้ฟัง ท่านไม่ต้องการสิ่งอื่น ใดเลย นอกจากความรู้ ความเข้าใจ ของผู้ที่ได้ฟังพระธรรม เท่านั้นจริงๆ นี่ก็เป็นเพียงประวัติย่อๆ ของท่านอาจารย์ ในช่วง แรกนี้ ขอกราบเรียนเชิญท่านอาจารย์ ได้เริ่มสนทนาธรรมะครับ

ท่านอาจารย์ : ธรรมะ เป็นสิ่งที่คุ้นหู แต่ว่า มีกี่คน? ที่จะได้เข้าใจธรรมะ ว่าเป็น พระธรรมที่พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงตรัสรู้และทรง แสดง ตลอดเวลาที่ยังไม่ได้ดับขันธปรินิพพาน ถึง ๔๕ พรรษา เพราะฉะนั้น ก็เป็นสิ่งที่มีความสูงสุด เพราะเหตุว่า กว่าจะได้ทรง ตรัสรู้ความจริง ที่ใช้คำว่า สัจจธรรม จนกระทั่งสามารถที่จะ อนุเคราะห์คนอื่น ให้ได้เข้าใจความจริงด้วย ก็เป็นสิ่งที่ ทุกคำ มี ค่า เท่ากับการที่ได้ทรงบำเพ็ญพระบารมีถึง ๔ อสงไขยแสนกัป ไม่ใช่เพียงวัน หรือชาติ หลังจากที่ได้รับคำพยากรณ์ จากพระ อรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงพระนามว่า ที่ปังก...

...เพราะฉะนั้น แต่ละคน ก็มีโอกาสดังที่ได้ฟัง สิ่งซึ่งเป็นพระธรรม โดยตรง เหมือนการเฝ้าพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะว่า ข้อความใด ที่ได้ตรัสไว้เมื่อ ๒,๕๐๐ กว่าปี ก็ได้มีจารึกไว้ พร้อมทั้ง จะให้คนที่ได้เห็นคุณค่า ได้ศึกษา ได้เข้าใจ และ เห็นคุณค่าของพระ รัตนตรัย เพราะเหตุว่า เวลาที่กล่าวว่า ขอถึงพระรัตนตรัยเป็น ที่พึ่ง เป็นแต่เพียง "คำ" แต่ความจริงใจ...มีมากน้อยแค่ไหน?

...ถ้าเพียงแต่กล่าวคำว่า "ขอถึง" พระพุทธเจ้าเป็นสรณะ หรือเป็นที่พึ่ง แต่ไม่ฟังพระธรรม...ไม่เข้าใจพระธรรมเลย ก็เป็นการถึงซึ่งไม่ได้เข้าใจสิ่งที่เรากล่าวว่า เราขอถึง เพราะฉะนั้น ต้องเป็นผู้ที่จริงใจ สำหรับทุกสิ่งทุกอย่าง ที่เป็นความจริง เพราะเหตุว่าไม่มีใครสามารถที่จะ "คิด" ธรรมะได้เองเลย ใครที่คิดว่า "ธรรมะ" ไม่ต้องฟัง ไม่ต้องพิจารณา ไม่ต้องศึกษา เท่ากับประมาท หรือหมิ่นพระปัญญาคุณของพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า...

...เพราะฉะนั้น ไม่ว่าจะเป็นเวลาไหน ที่มีโอกาสที่จะได้ฟัง ควรที่จะได้ตั้งใจ เคารพบูชาพระรัตนตรัย ด้วยการฟัง เพื่อความเข้าใจในพระธรรม ซึ่งยากที่มีโอกาสจะได้ยิน ในวันนี้ ก็ได้มีการพบปะกัน เพื่อที่จะได้เป็นประโยชน์ในการที่จะได้สนทนาธรรม หรือว่า ได้ทำให้มีความเข้าใจว่า พระธรรมที่ทรงแสดง ที่เราคิดว่าเราเข้าใจแล้ว ความจริง ลึกซึ้งกว่านั้นมาก แล้วก็ต้องฟังด้วยความศรัทธามั่นคงจริงๆ จึงสามารถที่จะเข้าใจได้ แม้เพียงเล็กน้อย ลองคิดว่า คนในยุคโน้น มีโอกาสได้เฝ้า ได้ฟังพระธรรม แต่ว่ามีสักกี่คนที่สามารถที่จะรู้ความจริง ที่พระองค์ทรงตรัสรู้ และทรงแสดง ส่วนน้อยที่ได้รู้ความจริง เพราะต้องสะสมความเข้าใจมากพอ ที่จะเข้าใจธรรมะ...

...ด้วยเหตุนี้ ผู้ที่ได้ฟังพระธรรมในครั้งนั้นบ้าง แล้วก็มี ความ
เข้าใจเล็กน้อยบ้าง ก็มีโอกาสที่ ในขณะที่ ได้มีโอกาสที่จะได้ฟัง
ให้เข้าใจเพิ่มเติมขึ้น ไม่ใช่ทุกคน ที่จะได้มีโอกาสฟังพระธรรม
เพราะเหตุว่า พระธรรมต้องเป็นพระพุทธรูปจากพระไตรปิฎก ที่
ได้ตรัสไว้ แสดงไว้โดยตรง...

สำหรับในวันนี้ ก่อนที่จะได้สนทนาหรือว่ากล่าวถึงธรรมะ ก็ขอยก
บทเพลงชื่อ เมืองกังวล ซึ่งกองดุริยางค์ทหารบกได้บรรเลงและ
ขับร้องไว้เป็นเครื่องเตือนใจ ข้อความนี้ มีว่า

เมืองใด ไม่มี ทหารหาญ	เมืองนั้น ไม่นาน เป็นข้า
เมืองใด ไร้จอม พารา	เมืองนั้น ไม่ช้า อับจน
เมืองใด ไม่มี พาณิชาเลิศ	เมืองนั้น ย่อมเกิด ขัดสน
เมืองใด ไร้ศิลปะ โสภณ	เมืองนั้น ไม่พ้น เสื่อมทรม
เมืองใด ไม่มี กวีแก้ว	เมืองนั้น ไม่แคล้ว คนหยาม
เมืองใด ไร้นาร้างาม	เมืองนั้น สิ้นความ ภูมิใจ
เมืองใด ไม่มี ดนตรีเลิศ	เมืองนั้น ไม่เฟริศ พิสมัย
เมืองใด ไร้ธรรม อำไพ	เมืองนั้น บรรลัย แน่เอย...

...เป็นเครื่องเตือนใจ แต่ว่า คนอาจจะลืมที่จะคิดถึงแต่ละคำ นี่ก็เป็นเครื่องเตือนใจ แต่ว่าพระธรรม เตือนใจยิ่งกว่านั้นมากทีเดียว เพราะว่า แม้แต่ข้อความใดที่เป็นประโยชน์ ข้อความนั้นไม่ใช่ข้อความที่พระผู้มีพระภาคไม่ได้กล่าวไว้ เพราะฉะนั้น ทุกคำที่พูดกันตั้งแต่เกิดจนตาย บางที่เราไม่ได้เข้าใจคำนั้นเลย แต่ว่าพอได้อ่านพระไตรปิฎก ได้ฟังแม้ในคำอธิบายแต่ละคำ ก็จะทำให้เรารู้ได้ว่า ทำให้เราสามารถที่จะเข้าใจความจริง ที่เราเคยพูดตั้งแต่เกิดจนตาย เช่น เวลาที่พระผู้มีพระภาคทรงแสดงธรรมะเสร็จแล้ว จบแล้ว ผู้คนที่ชื่นชมในพุทธภาษิต เพราะ "เข้าใจ" แต่ก็มีความอธิบายความหมายของคำว่า "ชื่นชม" อีก เพราะว่าทุกวันนี้เราก็ใช้คำว่า "ชื่นชม" แต่ว่า แม้แต่เพียงคำว่า "ชื่นชม" คืออะไร? มีความสุขในขณะที่ฟัง ขณะใด "ชื่นชม" ในขณะนั้น...

...แต่ละคำในพระไตรปิฎก และอรรถกถาจะทำให้เราสามารถเข้าใจสิ่งที่มีจริง ๆ ลึกซึ้งขึ้น วันนี้ก็ขอเป็นการสนทนาธรรมะตามที่มีผู้สนใจ ขอแนะนำผู้ร่วมสนทนาอีกท่านหนึ่ง คือ คุณคำปั่น อักษรวิลัย จบปริญญา ๙ ตั้งแต่เป็นสามเณร เป็นนาคหลวง เพราะฉะนั้น ก็คงจะมีคำตอบสำหรับภาษาบาลี ซึ่งบางท่านอาจจะสนใจถึงความลึกซึ้งด้วย ขอเชิญค่ะ

คุณคำปั่น : ก็เป็นสิ่งที่ฟังได้ยากนะครับ เพราะเหตุว่า พระธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดงนั้น เป็นเรื่องที่ละเอียด แล้วก็ลึกซึ้ง ผู้ที่ได้สะสมเหตุที่ดี ได้สะสมบุญมาแต่ชาติปางก่อนเท่านั้น ถึงจะมีโอกาสได้ฟัง ได้ศึกษา แล้วก็มีความเข้าใจที่ค่อยๆ เจริญขึ้นไปตามลำดับ ถ้าหากว่าจะพิจารณาชีวิตที่ดำเนินไปในแต่ละวัน การจะได้สิ่งที่ปรารถนา น่าใคร่ น่าพอใจ ไม่ว่าจะเป็นการได้รูป การได้เสียง การได้กลิ่น การได้รส การได้สิ่งที่กระทบสัมผัสกายที่น่าพอใจ เป็นสิ่งที่หาได้ง่ายในชีวิตประจำวัน...

...แต่โอกาสที่หาได้ยากในชีวิต ก็คือการได้มีโอกาสฟังพระธรรม
 สะสมปัญญา จากการฟังพระธรรมในแต่ละครั้งนะครับ ในวันนี้
 ก็เป็นโอกาสที่ดี ที่ทุกท่านจะมีโอกาสได้ฟัง ในสิ่งที่หาฟังได้ยาก
 ก็คือ พระธรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่พระผู้มีพระภาคเจ้า ทรงตรัสรู้ และ
 ทรงแสดง ซึ่งกว่าที่พระองค์จะได้ทรงตรัสรู้พระธรรมนั้น ต้อง
 บำเพ็ญบารมีที่ยาวนานมาก ตามที่ท่านอาจารย์ได้กล่าวไปเมื่อ
 สักครู่นะครับ สื่อส่งไขยแสนกับปีซึ่งนานมาก ไม่ใช่วัน ไม่ใช่เดือน
 ไม่ใช่ปี แต่นานจริงๆ จนกว่าจะได้ตรัสรู้สภาพธรรมะ ซึ่งเป็นสิ่งที่
 มีจริง ในชีวิตประจำวัน...

...และเมื่อพระองค์ได้ตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้ว
พระองค์ก็มีเมตตาที่จะเกื้อกูล อนุเคราะห์ ให้สัตว์โลกนั้น ได้
เข้าใจธรรมะ ตามความเป็นจริง ตามพระองค์ด้วย จึงทรงแสดง
พระธรรม ประกาศพระศาสนา ตลอด ๔๕ พรรษา ซึ่งเป็นเวลา
ที่ยาวนาน เพื่อประโยชน์เกื้อกูลแก่สัตว์โลก ให้เข้าใจธรรมะ ตาม
ความเป็นจริง...

ท่านอาจารย์ : ข้อความที่ว่า "เมืองใดไม่มีทหารหาญ เมืองนั้นไม่นานเป็นข้า"
คำว่า "ทหาร" ก็มาจากภาษาบาลี ใช่ไหม? ขอเชิญให้คำแปล
ด้วยค่ะ

คุณคำปั่น : คำว่า ทะ หะ ระ (ทหาร) นี้หมายถึง คนที่เป็นคนหนุ่มซึ่งเป็นบุคคล
ผู้ที่เพียบพร้อมด้วยกำลัง กำลังในที่นี้ ก็หมายถึง กำลังกาย มี
ความเข้มแข็งที่จะสามารถทำหน้าที่ในการปกป้องรักษา คุ่มครอง

ท่านอาจารย์ : ก็คงจะเป็นที่มา ของคำว่า "ทหาร" ใช่ไหม?

คุณคำปั่น : ใช่ครับ ท่านอาจารย์ครับ เป็นที่มาของคำนี้ด้วยครับ

ท่านอาจารย์ : บางครั้ง พระผู้มีพระภาคตรัสถึง "เมือง" แล้วก็ตรัสถึง "ทหาร"
ด้วย ทหารคือผู้ที่มีความเข้มแข็ง มีความกล้าหาญ แล้ว "เมือง"
นั้น อยู่ที่ไหนคะ? ถ้าไม่ใช่ อยู่ที่ตัวของแต่ละคน เพราะฉะนั้น
แต่ละคน เป็นทหารที่ต้องรบ แต่ต้องรบกับกิเลส รบกับความไม่รู้
รบกับความไร้คุณธรรม หรือ รบกับการที่จะทำสิ่งที่ไม่ดีด้วยกำลัง
ความติดข้อง ความไม่รู้ นั่นเอง

ขอเชิญคลิกฟังข้อความที่ท่านอาจารย์เคยสนทนาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการรบกับกิเลส
ได้ที่นี้ครับ...

[ชนะกิเลสตนเอง ไม่ใช่ชนะกิเลสคนอื่น](#)

กาละแห่งโอกาส อันผลบุญของท่านที่ได้ฟังพระธรรมในวันนั้น ได้จบสิ้นไปแล้ว ความที่จักได้สะสมสืบต่อในการเห็นประโยชน์ ในความรู้ ความเข้าใจในพระศาสนา ในพระธรรม ที่พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงตรัสรู้และทรงแสดง ย่อมเป็นไปตามการ

สะสมของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นแต่ละ
หนึ่งๆ จริงๆ ไม่สามารถบังคับบัญชา
ได้ เป็นไปตามเหตุปัจจัย เป็นอนัตตา
การจะมีบุคคลใดท่านใด ที่ได้รับฟัง
แล้วมีความเข้าใจ มีศรัทธาในการ
อบรมเจริญปัญญา ต่อๆ ไปอีก เป็น
สิ่งเดียวที่ท่านอาจารย์หวัง(ด้วย
ความเมตตาของท่าน) จากการที่
ท่านได้พากเพียร ตรากตรำ บรรยาย
ธรรมให้ทุกท่านได้เข้าใจธรรมะ มา
ตลอดระยะเวลาที่ยาวนาน กว่า ๕๐
ปี จนถึงทุกวันนี้ ท่านไม่เคยแสดงให้
เห็นเลยว่า ท่านมีความเหน็ดเหนื่อย
ตรงกันข้าม ท่านกลับยิ่งดูอาจหาญ
ว่าเริง สดใสเป็นอย่างยิ่ง ในทุกกาละ
ที่มีการเชิญท่านไปสนทนาธรรม ไม่
ว่าในที่แห่งไหนๆ ครับ

"...กราบเท้าท่านอาจารย์ บุษพาพระคุณอีกครั้ง สิ่งที่คุณศิษย์มุ่งหวัง ให้ท่าน
เป็นดังร่มโพธิ์ร่มไทร อายุยืนนาน แข็งแรงตลอดไป ชีวิตก้าวเดินต่อไป ปลูกความรู้ไว้
ในใจทุกคน..."

กราบทำอนุโมทนาในกุศลทุกประการของ ท่านอาจารย์ สุจินต์ บริหารวนเขตต์
และขออนุโมทนาในกุศลจิตของท่านด้วยครับ

